

ILGAS PĒC DIEVA CIĀNĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 84; Atkl. 21:3; Ps. 122; Ps. 87; Gal. 3:28, 29; Mt. 28:18–20; Ps. 46; Ps. 125.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Mana dvēsele ilgojas un tvīkst pēc Tā Kunga pagalmiem, mana sirds un mana miesa skaļi gaviļē pretī dzīvajam Dievam.” (Ps. 84:3)

Ciānas dziesmas ir priecīgas himnas, kas paaugstina Ciānas skaistumu un Kunga, kurš valda no Sava svētā kalna, augstāko varu. Šie psalmi bieži slavē Kunga nama nopelnus un pauž mīlestību pret svētnīcu, kas atrodama arī citos psalmos. Daudzus no šiem psalmiem ir sacerējuši Koraha dēli, kuri paši piedzīvojuši Kunga nama svētību kā tempļa muzikanti (1. Laiku 6:31–38) un tempļa vārtu sargi (1. Laiku 9:19).

Kas padara Ciānu par cerības un prieka avotu? Ciāna pārstāvēja Dieva dzīvo klātbūtni Viņa ļaužu vidū. Kā Israēla tauta ir Dieva izredzētā tauta (5. Moz. 7:6), tā Ciāna ir Dieva izredzētais kalns (Ps. 78:68, Ps. 87:2). Dievs valda no Ciānas (Ps. 99:1, 2) un Savu templi arī uzcēla Ciānā (Ps. 87:1). Tādējādi Ciāna ir dievišķu svētību un patvēruma vieta. Ciāna bieži tiek saukta par Jeruzalemi un svētnīcu, kas ir Dieva glābšanas darba centrs senajā pasaulē, vai arī šie apzīmējumi lietoti kā sinonīmi.

Ciānas svētības plūst pāri līdz zemes galiem, jo Kunga personība un žēlastība pārsniedz jebkuras svētās vietas robežas. Ciāna ir visas zemes prieks (Ps. 48:3), kas apliecina, ka visa zeme pieder Dievam.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. martā.

Viena diena Tavos pagalmos ir labāka nekā tūkstoš citas

Izlasi Ps. 84:2–5. Kāpēc dziesminieks ilgojas mājot svētnīcā?

Dziesminieks “ilgojas” un “ģībst” padarīt svētnīcu par savu pastāvīgo mājvietu, lai mūžīgi varētu būt Dieva tuvumā (Ps. 84:1, 2). Dzīvā Dieva klātbūtne (Ps. 84:2) padara svētnīcu par unikālu vietu. Svētnīcā dievlūdžēji var “redzēt Kunga skaistumu” (Ps. 27:4, angļu NKJV; sk. arī Ps. 63:3) un būt “apmierināti ar Tava nama labestību” (Ps. 65:5, angļu NKJV). Ps. 84 nepārspējama laime tiek sasniegta attiecībās ar Dievu, ko veido Viņa slavēšana (Ps. 84:5), spēka atrašana Viņā (Ps. 84:6) un uzticēšanās Viņam (Ps. 84:13). Svētnīca ir vieta, kur šādas attiecības tiek uzturētas, pateicoties pielūgsmei un sadraudzībai ar ticības biedriem. Dzīvā Dieva klātbūtne svētnīcā sniedz lūdžējiem ieskatu Dieva krāšņajā valstībā un mūžīgās dzīves garšu.

Izlasi Ps. 84:6–13. Kurš vēl var sanemt svētības no svētnīcas? _____

Dieva svētības, kas izstaro no svētnīcas vispirms tiek dāvātas tiem, kas kalpo svētnīcā (Ps. 84:5), pēc tam svētcelniekiem ceļā uz svētnīcu (Ps. 84:6–11) un visbeidzot sniedzas līdz pat zemes galiem. Vēlme satikt Dievu svētnīcā stiprina svētcelnieku ticību (Ps. 84:8). Ja parastā ceļotāja spēks zem nogurdinošā ceļojuma nastas samazinās, svētcelniekiem ceļā uz svētnīcu viņu spēks pieaug, nonākot tai tuvāk.

Pat tad, ja Dieva bērni ir fiziski tālu no svētnīcas, viņi turpina nest Dieva svētnīcas zīmogu, dzīvojot cienīgu dzīvi (Ps. 84:12), kas raksturīga taisnajiem, kuri ieiet Kunga svētnīcā (Ps. 15:1, 2). Kungu sauc par „sauli”, kas parāda, ka svētības no svētnīcas, tāpat kā saules stari, sniedzas līdz pat zemes galiem (Ps. 84:12). Tādējādi tie, kas ticībā paliek pie Dieva, saņem Viņa žēlastību neatkarīgi no vietas, kur viņi atrodas.

Izlasi Atkl. 21:3. Kāda cerība, kas atspoguļota zemes svētnīcā, šeit tiek atklāta? Kā mēs varam iztēloties, kāda būs šī pieredze?

Lūdz par mieru Jeruzalemē

Izlasi Ps. 122:1–5. Kādas ir pielūdžēju jūtas, ierodoties Jeruzalemē? Ko viņi cer šajā pilsētā atrast? _____

Ps. 122 pauž svētcieļnieku sajūsmu par ierašanos Jeruzalemē. Svētcieļojumi uz Jeruzalemi bija priecīgi notikumi, kuros Dieva ļaudis trīs reizes gadā sapulcējās kopā, lai pieminētu Dieva labestību pret viņiem pagātnē un tagadnē (5. Moz. 16:16). Jeruzaleme bija tautas dzīves centrs, jo tajā bija “Israēla liecība” (Ps. 122:4, angļu NKJV) un tiesas krēsli (Ps. 122:5). “Israēla liecība” attiecas uz svētnīcu, ko dažkārt sauca par “Liecības telti” (4. Moz. 1:50) un kurā atradās “liecības šķirsts” (2. Moz. 25:22). Tiesai noliktie krēsli attēlo tiesu sistēmu Jeruzalemē (2. Sam. 8:15). Tādējādi svētcieļojums bija laiks, kad varēja meklēt un iegūt taisnību. Uzticība Dievam un taisnības nodrošināšana cilvēkiem nekad nav bijuši paredzēti būt atdalīti cits no cita.

Ps. 122:6–9. Kāda ir Dieva ļaužu galvenā lūgšana? _____

Lūgšana par mieru Jeruzalemē liek nākt Dieva svētībām pilsētai un tās iedzīvotājiem, un tā vieno ticīgos, liekot mieram izplatīties starp viņiem (Ps. 122:8). Jeruzaleme varēja būt miera pilsēta tikai tad, ja pastāvēja miers starp Dievu un Viņa tautu, kā arī starp pašiem Dieva bērniem. Tādējādi lūgšana par mieru Jeruzalemē pauž aicinājumu Dieva ļaudīm dzīvot mierā ar Dievu un citam ar citu. Jeruzalemes mierā ļaudīm klāsies labi (Ps. 147:12–14).

Psalms māca, ka lūgšanai par ticības kopienas labklājību ir jābūt Dieva bērnu lūgšanu galvenajai tēmai, jo tikai stipra un vienota Dieva tauta var sludināt pasaulei labo vēsti par Dieva mieru un pestīšanu (Jņ. 13:34, 35).

Lūgšana par mieru Jeruzalemē joprojām ir ticīgo priekštiesība un atbildība, jo tā uztur dzīvu cerību, ka gala laikā iestāsies Dieva miera valstība, kas aptvers ne tikai Jeruzalemes pilsētu, bet visu pasauli (Jes. 52:7; Jes. 66:12, 13; Atkl. 21–22).

Kādos praktiskos veidos mēs varam censties panākt saskaņu mūsu kā tautas starpā?

Ciāna – visu tautu mājas

Izlasi Ps. 87:1, 2. Kas padara Ciānu par īpaši izraudzītu vietu? _____

Ps. 87 ir dziesma, kas cildina Ciānu kā Dieva īpaši izraudzīto un mīļoto pilsētu. Ciānas kalnā ir Dieva tempļa pamats (Ps. 2:6, Ps. 15:1). Laika beigās Ciāna pacelsies pāri visiem kalniem, apliecinot Kunga augstāko varu pār visu pasauli (Ps. 99:2, Jes. 2:2, Mih. 4:1). Ps. 87 Ciāna ir minēta kā “kalni”, lai uzsvērtu tās varenību (Ps. 133:3). Dievs mīl Ciānas vārtus “vairāk par visiem Jēkaba mājokļiem” (Ps. 87:2), paužot Ciānas pārākumu pār visām citām Israēlas vietām, kas pagātnē bija īpašas Dieva tautas pulcēšanās vietas, piemēram, Šilo un Bētele. Tādējādi psalms apliecina, ka patiesa Dieva pielūgšana notiek Viņa izraudzītajā vietā un Viņa noteiktajā veidā.

Izlasi Psalmu 87:3–7. Kas ir tās brīnišķīgās lietas, kas pateiktas par Ciānu? _____

Ciānas godība velk visas tautas pie Dieva, un tāpēc Dieva valstības robežas tiek paplašinātas, aptverot visu pasauli. Ievērojiet, ka Dievs neizturas pret citām tautām kā pret otrā līmeņa pilsoņiem, kaut arī Ciāna tiek attēlota kā visu to tautu garīgā dzimtene, kas pieņem Kungu kā savu Glābēju.

Personu reģistrācija tika veikta pēc viņu dzimšanas vietas (Neh. 7:5, Lk. 2:1–3). Trīs reizes psalmā ir teikts, ka tautas ir dzimušas Ciānā, kas nozīmē, ka Kungs tām nodrošina jaunu identitāti un piešķir visas likumīgi dzimušo Ciānas bērnu privilēģijas (Ps. 87:4–6).

Ps. 87 norāda gan uz ebreju, gan pagānu glābšanu un uz viņu vienotību vienā draudzē, pateicoties Kristus pestīšanas kalpošanai (Rm. 3:22; Rm. 10:12; Gal. 3:28, 29; Kol. 3:11). Tas, kā psalms attēlo Ciānas labklājību, atgādina Daniēla redzējumu par to, ka Dieva valstība kļūst par milzīgu kalnu, kas piepilda visu zemi (Dan. 2:34, 35, 44, 45), un Jēzus līdzību, kurā Dieva valstība izaug par milzīgu koku, kas izmitina putnus (Mt. 13:32).

Kā Ciānas gatavība pieņemt visus cilvēkus piepildās draudzes Lielajā uzdevumā sludināt evaņģēliju visām tautām (Mt. 28:18–20)? Kā šī ideja saskan ar mūsu aicinājumu sludināt trīs eņģeļu vēstis? _____

Miers un drošība Ciānā

Izlasi Ps. 46:1–7. *Kā šeit poētiski attēlota pasaule?* _____

Psalms spilgti apraksta nemiera pārņemto pasauli, un šis nemiers ir attēlots ar nepieredzētas intensitātes dabas katastrofu metaforu (Ps. 46:3, 4). Bangojošu ūdeņu ainojums bieži attēlo dumpīgās tautas un dažādās problēmas, ko ļaunie rada pasaulē (Ps. 93:3, 4; Ps. 124:2–5). Tāpat Ps. 46 dabas katastrofu ainojumi attēlo pasauli, kuru kontrolē karojošas valstis (Ps. 46:7).

Tā nepārprotami ir pasaule bez Dieva atziņas, jo Dievs ir Savu ļaužu vidū, un tur, kur mīt Dievs, valda miers (Ps. 46:5, 6). Tomēr, lai gan pasaule Viņu noraida, Dievs pasauli nepamet. Dievs ir klātesošs pasaulē, būdams starp Saviem ļaudīm. Citiem vārdiem sakot, neatkarīgi no tā, cik sliktas lietas notiek, Dieva klātbūtne ir šeit, pasaulē, un mēs varam smelties personīgu cerību un iedrošinājumu, zinot šo pamatpatiesību.

Kungs, kas ir nevainojams patvērums, ir Ciānas ilgstošā miera un drošības Avots. Vārds, kas izceļ Ciānas drošību, ir Ps. 46:4 minētais “taču”. Lai gan pasaulē valda nemieri, Dieva tauta ir drošībā. Tas parāda, ka miers nav pilnīgas grūtību neesamības rezultāts, bet gan Dieva dāvana Saviem uzticīgajiem bērniem. Neierobežota uzticēšanās Dievam var padarīt Dieva bērnu mierīgu un drošu vētras vidū (Mt. 8:23–27). Rodas jautājums: vai Dievs uz visiem laikiem atstās pasauli tās destruktīvo izvēļu un darbību varā?

Izlasi Psalmu 46:7–12. *Kāda ir Dieva atbilde uz vardarbību un iznīcību pasaulē?* _____

Dievs atbild ar tādu nepatiku, ka Viņa vārds, kas radīja zemi, tagad liek zemei kust (Ps. 46:7). Tomēr kušana nebeidzas ar iznīcināšanu, bet gan ar atjaunošanos. Ievērojiet, ka Dievs sniedz savu mieru no Ciānas līdz pat zemes galiem. Dievs apturēs karus un iznīcinās nāvi nesošos līdzekļus, ko ļaunās tautas izmanto, lai pasaulē īstenotu apspiešanu (Ps. 46:10). Tā ir kristiešu lielā cerība, kas notiks pie Jēzus otrās atnākšanas.

Kā mēs mācāmies iegūt mieru un uzticēties Dievam pasaulē, kurā patiešām ir tik daudz nemieru? _____

Nesatricināmi kā Ciānas kalns

Izlasi Ps. 125:1, 2. *Kā šeit ir attēloti tie, kas uzticas Dievam?* _____

Tie, kas paļaujas uz To Kungu, tiek salīdzināti ar Ciānas kalnu, nelokāmības un spēka simbolu. Lieliskais skats uz kalniem, kas ieskauj Jeruzalemes pilsētu, iedvesmoja dziesminieku izteikt pārliecību par dievišķo aizsardzību (Ps. 5:13, Ps. 32:7, 10). Atšķirībā no jauno pārvaldītajiem kalniem, kas tiek iemesti jūrā (Ps. 46:3), kalns, uz kura tika uzcelta Jeruzaleme, ar savu iespaidīgo izturību rada dziļu uzticību. Pārliecība par Dieva aizsardzību kļūst vēl drosmīgāka, saskaroties ar sāpīgo realitāti, kurā, šķiet, tik bieži valda jaunums. Tomēr pat šī jaunuma apstākļos Dieva tautai var būt cerība.

Izlasi Ps. 125:3–5. *Kā taisnie tiek kārdināti? Kādu mācību mēs varam gūt?* _____

Dieva bērni var zaudēt drosmi, redzot jauno panākumus, un, iespējams, viņiem var būt kārdinājums sekot viņu ceļiem (Ps. 73:2–13, Ps. 94:3). Ciānas kalna vislielākā stabilitāte nevar pasargāt tos, kas atkāpjas no Kunga. Cilvēkiem joprojām ir dota brīvība izstiept “savas rokas uz netaisnību” (Ps. 125:3) un “noklīst uz neceļiem” (Ps. 125:5). Kungs ir taisnīgs un tiesās cilvēkus, kuri paliek sacēlušies kopā ar citiem grēciniekiem, kas nenožēlo grēkus.

Šeit ir aicinājums Dieva ļaudīm būt nelokāmiem ticībā un paļāvībā uz Kungu, tāpat kā Ciānas kalns ir viņu nesatricināmais patvērums. Tas ir, pat tad, kad mēs kaut ko nesaprotam, mēs joprojām varam paļauties uz Dieva labestību.

“Grēka ienākšana pasaulē, Kristus miesā nākšana, jaunpiedzimšana, augšāmcelšanās un daudzas citas patiesības, ar ko iepazīstina Bībele, ir pārāk dziļi noslēpumi, lai cilvēka prāts tos varētu izskaidrot vai pilnīgi aptvert. Bet mums nav iemesla apšaubīt Dieva Vārdu tikai tādēļ, ka nespējam saprast Viņa aizgādības noslēpumus. Arī fiziskajā pasaulē mūs pastāvīgi apņem noslēpumi, kurus nevaram izdibināt. Visvienkāršākās dzīvības formas atklāj problēmas, ko visgudrākais filozofs neņemsies izskaidrot. Visur pastāv mums neizprotami brīnumi. Vai gan tad vajadzētu justies pārsteigtiem, ka arī garīgajā pasaulē ir neizdibināmi noslēpumi? Grūtības izskaidrojamas vienīgi ar cilvēka prāta nepilnību un ierobežotību. Kungs Rakstos devis pietiekoši daudz pierādījumu par to dievišķo raksturu, un mums nav jāapšaubā Viņa Vārds, ja nespējam izprast visus Viņa darba noslēpumus.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus” 106., 107. lpp. oriģ.)

TĀLĀKĪEM PĒTĪJUMIEM:

Pārdomājiet vēsti Jes. 40 un 51:1–16.

Ciānas dziesmās ir pausta absolūta apņemšanās paturēt prātā Ciānu un dzīvo cerību uz Dieva augstāko valdīšanu. Lai gan šajā dzīvē tiek piedzīvotas daudzas Dieva svētnīcas svētības, cerība piedzīvot dzīves pilnību un prieku Ciānā joprojām ir nākotnē. Daudzi Dieva bērni ar asarām ilgojas pēc debesu Ciānas (Ps. 137:1). Ciānas atcerēšanās nozīmē ne tikai nejauši prātā ienākušas domas, bet apzinātu pievēršanos un lēmumu dzīvot saskaņā ar šīm dzīvajām atmiņām (2. Moz. 13:3, 2. Moz. 20:8).

Tāpēc Ciānas dziesmu dziedāšana ietver dedzīgu apņemšanos uzturēt dzīvu cerību uz Dieva valstības atjaunošanu jaunajā pasaulē (Atkl. 21:1–5). “Tur nemirstīgo prāts nekad nepagurs priecāties, domājot par radošā spēka brīnumiem un glābjošās mīlestības noslēpumiem. Tur nebūs nežēlīga un viltīga ienaidnieka, kas kārdinātu aizmirst Dievu. Tiks attīstītas visas dotības, un palielināsies visas spējas. Zināšanu iegūšana nenogurdinās prātu un neizsmels enerģiju. Tiks īstenoti visgrandiozākie pasākumi, sasniegtas visaugstākās ieceres un viscēlākie mērķi, un tomēr vēl arvien pavērsies jauni augstumi, kas jāaizsniedz, jauni brīnumi un jaunas patiesības, kas jāizprot, jauni mērķi, kas prasīs prāta, dvēseles un miesas spēkus.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 677. lpp. oriģ.)

Solījums neaizmirst Ciānu ir Kunga svētcēlnieku apņemšanās, ka viņi nekad nepieņems šo pasauli kā savu dzimteni, bet gaidīs jaunās debesis un jauno zemi.

Tādējādi Ciānas psalmus var dziedāt visu paaudžu ticīgie, kas ilgojas dzīvot Jaunajā Jeruzalemē (Atkl. 3:12). Ciānas dziesmas mudina mūs ar cerību gaidīt nākotnes pasauli, bet tās arī liek mums būt Dieva žēlastības nesējiem šodienas pasaulē.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā mēs varam paņemt garīgos un teoloģiskos principus, kas bija domāti Dieva tautai Ciānā, burtiskajā Jeruzalemē, un piemērot šodienas draudzei un tās misijai pasaulē?

2. Kā ticīgie mūsdienās var palikt Dieva svētnīcā? (Jņ. 1:14–18, Ebr. 12:22–24)

3. Kā Ciāna kļūs par visu tautu pilsētu, kā pravietots Ps. 87? (Rm. 5:10, Ef. 2:11–16, Kol. 1:19–23)

4. Kā jūs atbildētu personai, kura norāda uz realitāti, ka ļaunie piedzīvo labklājību šajā pasaulē, kamēr daudzi “labie” cilvēki cieš? Ko jūs teiktu? Kāpēc ir svarīgi atzīt, ka mums šobrīd nav pilnīgu atbilžu uz visu?